

DAGSINS MEINING

Her ruggar ikki rætt

Hesar seinastu dagarnar hava vit hoyrt um nakrar sera løgnar útmeldingar frá Fíggjarnevndini í sambandi við fíggjarlóg fyri 2004. Hesar útmeldingar boða ikki frá góðum, tá hugsað verður um, at týðandi stovnar í sam-felagnum bráðdliga verða skornir inn at beini – uttan mun til avleiðingar. Her er talan um skerjingar uttan mál og mið, reint kliniskar, kaldar og kyniskar skerjingar, sum als ikki taka hædd fyri ætlan, vilja og anda í tí skjali, ið sam-gongan hevur sett út í kortið ella tí tilgongd og menning, ið er í gongd í samfelagnum.

Vit hava hoyrt um stórar skerjingar á sjúkrahúsokinum. Vit hoyra, at einasti lærdi háskúlin er tikin á bóli og verður steðgaður í síni náttúrligu og spennandi menning. Vit hoyra, at Menningarstovan, ið trúliga hevur gingið á odda at siggja nýggjar møguleikar og harvið stuðla undir at skapa samfelagnum nýggj virði og oktan útflutning, skal skerjast munandi. Vit hoyra um eina frammanundan skerda Oljufyrisiting, sum nú – eftir at samgongan og landsstýrið hava boðað umheiminum frá, at leiting og orkusurningar eru raðfestir høgt – skal skerjast uppaftur meira. Og soleiðis kundi tú hildið fram.

Vit eru als ikki imóti, at tað verða framdar sparringar, men at Fíggjarnevndin nú við fyrrv. logmanni og fíggjar-málaráðharrá á odda, nær sagt taka teppið undan nýggja landsstýrinum er ovboðið.

Hví skal Menningarstovan skerjast, hví skal Oljufyrisiting niður í knóðini, hví skal Fróðskaparsetrið stingast í rygg-in, júst um somu tíð, sum hetta landsstýrið og henda sam-gonga hava lovað Føroya fólk, at tað vil raðfesta vinnuna og granskung og nýggjar vinnuvegir hægt! Tað man vera ein gáta ikki bert fyri tey góðu fólk, sum manna hesar stovnar men eisini tey mongu, ið hava sett sitt álit til, at hetta landsstýrið fór at halda síni lyfti og liva upp til sínar hugsjónir um at gera iløgur í eina langtíðarsiktaða menning ikki minst innan vinnuliv, hægti útbúgving og gransk-ing.

Ti eru ætlaðu skerjingarnar á Menningarstovuni, Oljufyri-sitingini og Fróðskaparsetrinum, burturvíð og verða tær framdar, eru tær ein falliterklering til landsstýrið og samgonguna á tingi. Hvussu ber tað til, at formaðurin í Fíggjarnevndini, tykist at kúvenda og tekur saman hendur við teimum – sum vit vita sum andstöða náttúrliga vilja royna at seta kilar millum samgonguflokkarnar. Føroya fólk hevur krav uppá at fáa at vita, hvør orsøkin er og hví formaðurin í Fíggjarnevndini heldur enn at tryggja sær, at lyftini í samgonguskjalinum verða sett út í lívið, skapar totalan forvirring og mistreysti og í veruleikanum skapar split millum landsstýrismenn og teirra bakland á tingi. Harfyri er ikki sagt, at tingmenn ikki skulu hava aðrar meiningar og metingar enn valdu landsstýrisumboðini, men kann Fíggjarnevndinin skalta og valta sum hon vil uttan at siggja til, at politikkarin, sum meirilutin í somu nevnd hevur valt, verður gjøgnumfördur, so hava vit einki minni enn politiskt kaos-, og tað var netupp tað, sum eitt nú annars skilgáðði núverandi formaður í Fíggjarnevndini vildi sleppa burtur úr. Tí spyrja vit: hvat er orsøkin til, at Fíggjarnevndin lokar seg inni í eini dreymaverð og við knivi í hond tykist geva tí ætlaða politikkinum hjá sam-gonguni monusting!

Sosialurin

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
jan@sosialurin.fo
Blaðstjóri: Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo
Figgjarleiðari: Jákup Mørk
jakup@sosialurin.fo
Marknaðardeild: lysing@sosialurin.fo
Jonhard Hammer jonhard@socialurin.fo
Durita Simonsen durita@socialurin.fo
Gudny Langgaard gudny@socialurin.fo
Finnbjørg Nattestad
finnbjorg@socialurin.fo

VIÐMERKINGAR

Hetta er okkara land

Súsanna Holm

Eg eigi eina 83 ára gamla mamma, sum síðani hon var 18 ár hevur búið í Tórshavnar Kommunu. Hon hevur verið ein góður borgari ongantið ligið nøkrum til last. Treyðugt vildi hon taka imóti heimahjálp, tá ið hon fyri umleið 5 árum síðani gjordist sjónligari veikari og staðfest varð at hon hevði Parkinson. Síðani hevur hon verið brúkari í heimarøktini, hjálpin varð so liðandi økt sum sjúkan beit fastari og fastari á, tó oftani ikki fyrr enn man talaði at, vísti á og argumentaði fyri hesum.

Alt hetta gekk til miðan januar í ár, tá ið mamma mín datt heima í køkini. Orsøkin var, mettí man smáar heilabloðingar. Hon var innlögð á Landssjúka-húsið, kom í viðgerð og tey royndu eisini við upptren-ing. Men mamma mín var broytt og vorðin so pleygukrevjandi at møguleikarnir fyri at hon kundi koma heim aftur vóru ikki til staðar. Sum einasta dóttur í býr í Føroyum, einkja og við børnum í skúlaaldri og undir útbúgving havi eg úr at gera við at klára dagin og vegin.

Vit fóru beinanvegin í hernað við at royna at fáa eitt røktarheimspláss. Mamma mín varð uppskrivað fyri nøkrum árum síðani til Ellisheimið. Men her var sagt at nú í sjúk-lingurin ikki var mobilur longur, ja so var hon ikki kandidatut til eitt pláss har.. Á Láargarði var mamma blivin uppskrivað seinni og hon var eisini komin uppá akuttlistan beint áðrenn jól 2003.

Deildin á Landssjúkra-húsinum royndi alt sum tey vóru ment at pressa á, eg sjálv havi leypandi verið í samband við Lágargarð og vist á stöðuna og roynt at argumentera, fái altíð for-stálsi men eg komi ikki

longur. Eg havi verið og tosað vil leiðandi sosialráð-gevara í Tórshavnar Kommunu, fyri at fáa mamma mína upp á akutt-listan og aftur nú, fyri at kunna um stöðuna enni aftaná fallið í januar. Eisini her móti eg forstálsi, men onga hjálp.

Alla staðni verður sagt hevur tú roynt at ringt til Sandoyar til Vágarnar, roynt tað..... og síðani turka tey sínar hendur uppí eitt handklæði og tú stendur sum avvarðandi einsa-mallur eftir við ábyrgdini at fylgja uppgávuni upp.

Samstundis gjørdust stöðan meira og meira trupul, mamma mín var ikki nakar lættur sjúklingur á eini meddicinskari deild, har í álvarsama sjúkir sjúk-lingar koma og fara og ofta liva sína síðstu tíð. At enda var eg biðin at koma til eina samtalu, har í eg fekk at vita, at klagar vóru komnar orsakað av hennara ófrið og rópan. Orsakað av hesum og orsakað av at mamma mín ikki hevði útlit til at fáa eitt røktarheimspláss í bræði, var tann avgerð tikin at mamma mátti doyvast niður so hon ikki longur var til ampa fyri hinar sjúkling-arnar.

Enn eina ferð royndi deildin at tosa við Tórshavnar Kommunu og eg sjálv fór enn eina ferð at tosa við Lágargarð og Sosialu Deild og segði teimum frá hesi ólukkuligu

longur. Eg havi verið og tosað vil leiðandi sosialráð-gevara í Tórshavnar Kommunu, fyri at fáa mamma mína upp á akutt-listan og aftur nú, fyri at kunna um stöðuna enni aftaná fallið í januar. Eisini her móti eg forstálsi, men onga hjálp.

Eg má sum borgari í hes-um landi og sum menniskja tala at hesi framferð móti einum menniskja. Hetta er at taka ræðið av einum menniskja ið hevur verið ført fyri at tala sína egnu sok. Hetta er átaluvret og skammiligt at slíkt skal fara fram í einum demokratiskt kristnum samfelagið. Eg kann ikki lasta nøkrum stovni ella nøkrum starvs-fólki, tí øll hava gjørt ta ið tey vóru ment og innan fyri tær rammur ið vóru teim-um álagdar av landsins myndugleikum.

Eftir stendur at hetta er ein politiskur spurningur, her er talan um eitt menn-iskja ið ikki er pláss fyri í okkara samfelagi og sum tiskil má beinast til at tiga og verða friðarligt. Tá ið hetta kann bera til í okkara demokratiskt kristna sam-felagið, er tað mín meting at ikki er langt til at vit gloypa tí bita, sum gevur loyvi til at taka lívið frá fólki ið eru óynskt, besver-lig, ið ikki passa inn í tær av okkara politikarum skip-aðu rammum.

Eg veit hvat í mamma mín ynskir, hon ynskir at sleppa heim, men skilir at tað ber ikki til og at hon má fáa hjálp til næstan alt. Eg fái tað argument frá Tórshavnar Kommunu at so

nógv onnur eru í somu tøðu

sum vit - eg má spyrja um

man metir at tað legimen-

tarar trupulleikan at so

nógv onnur miðalaldrandi

fólk í bæði arbeiða, hava

børn heima og í útbúgving,

fyriuttan ommubørn, eisini

skulu passa teirra gomlu

foreldur í áravís. Hevur

nærkar hugsa um hvussu

tey gomlu hava tað við at

verða uppá skift hjá sínum

børnum - hevur nakar polit-

ikari mett at tað var neyð-

ugt við einum eldraráðið í

fekst við annað enn bingo

og at skipa fyri útferðum?

Eftir stendur at vit hava

eitt samfelag ið als ikki

virðir síni gomlu. Vit hoyra

ferð aftaná ferð politikarar

argumentera fyri at fleiri og

fleiri og fleiri eldri verða,

tsv. at tey verða ein stórri

og stórri útreiðsla fyri sam-

felagið. Eg spyrji hvussu

nógv prosent av árgang-

inum frá 1904 og niðureftir

liva enn? Hevur okkara

samfelag ikki ráð til at geva

fram í einum demokratiskt

kristnum samfelagið. Eg

kann ikki lasta nøkrum

stovni ella nøkrum starvs-

fólki, tí øll hava gjørt ta ið

tey vóru ment og innan fyri

tær rammur ið vóru teim-

um álagdar av landsins

myndugleikum.

Eftir stendur at hetta er

ein politiskur spurningur,

her er talan um eitt menn-

iskja ið ikki er pláss fyri í

okkara samfelagi og sum

tiskil má beinast til at tiga

og verða friðarligt. Tá ið

hetta kann bera til í okkara

demokratiskt kristna sam-

felagið, er tað mín meting

at ikki er langt til at vit

gloypa tí bita, sum gevur

loyyi til at taka lívið frá

fólki ið eru óynskt, besver-

lig, ið ikki passa inn í tær

av okkara politikarum skip-

aðu rammum.

Eg veit hvat í mamma

mín ynskir, hon ynskir at

sleppa heim, men skilir at

tað ber ikki til og at hon má

fáa hjálp til næstan alt. Eg

fái tað argument frá Tórshav-

nar Kommunu at so

ES – Fyrimunir og vansar

Johan Dahl
løgtingsmaður
Tórshavn 12.05.2004

Tað hevur verið við ávísu millumbilum tosað aftur og fram um fyrimunir og vansar við ES og møguligum framtíðar limaskapi fyri Føroyar og í hvørjum líki hesin so kemur at verða.

Tær kanningar sum gjordar eru hvørt vit vilja verða partur av hesum fe-lagskapi ella ikki, hvat víst at meirilutin av føroyingum ikki ynskir limaskap í ES - í hvussu so er ikki enn.

Kundi hugsað mær, at ein av orsøknum til at flestu føringar siga nei, ivaleyst er grundað á manglandi vitan um ES og so tann ræðu-myndin, sum verður sett fram, at vit verða nærmast etnir av hesum ógíluga bureaukratii og fáa lífla og onga ávirkan framhaldandi á okkara heimligu viður-skifti, tað verið seg tey politisku, fíggjarligu, vinnuligu og sosialu.

Hin, og ivaleyst tann stórta orsøkin er, at okkara fiskivinnupolitikkur als ikki er í trá við ES fiski-vinnupolitikkin, men tað sær út til, at fleiri ES lond má.a. Bretland og Danmark eru við fáa eyguni upp fyri hesum alt vaksandi trupul-leika fyri teirra fiskivinnu bæði á sjøgvi og landið og koma at krevja broytingar, eins og Noreg og Ísland, um tey skulu gerast limir koma at seta krøv hesum við-víkjandi um tey skulu inn-imast í samveldið.

At eitt gamalt hampa-fólk, ið dettur um í køkini hjá sær sjálvum skal enda sum eitt fløskuhálspro-blem, niðurdoyvt so at tað ikki er til ampa fyri sam-felagið má eg sum dóttur og ikki minst menniskja tala at.

Okkara útflutningur -
hvar fer hann?

Stórt sæð allur okkara út-flutningur - 95% av fiska-vorum fer til ES - tvs. ES er okkara størsti avtakara-marknaður og er harvið eisini við til at ávirka okk-ara samfelag meir enn vit

dagliga geva okum far um.

Við teimum londum sum nú eru lögð afturat ES sam-veldinum so eru uml. 500 milliúnir ES borgarar - vit eru 48000 borgarar í Føroy-um og áttu tíkil at kunna livað sera væl av at gagn-nýtt hendan marknað um rætt verður fram farið.

ES- veterinarlógggávan
galdandi í Føroyum
ES veterinarlógggávan hev-ur verið galdandi í Føroy-um síðan febr. 2001 og ger hendan tað, at føroyskir fiskauðráttir tá teir eru farnir um góðkenda land-ingarstøð eru at kalla í ES heimamarknaðinum.

Sama ger seg galdandi við 3. lands vorum, sum tá tær hava verið yvir sokall-aða BIP støð eisini eru at betrakta sum verðandi í ES.

Ein kann so tosa við og imóti, um hendan avtalan er tann besta fyri okum ella ikki - tað veldst um eygað, ið sær.

Vit kunnu ikki renna undan veruleikanum, tað hava vit sæð hesar seinastu dagarnar viðvíkjandi okk-ara útflutningi av laks, har ES ætlar at áleggja revsitol í 200 dagar – vit eru smár og sera sárbærir.

Fortreytnir á samvinnu okkara við útheimin broyt-ast støðugt, og tær stóru búskaparligu og handils-politisku broytingarnar í londunum rundanum okk-

um seta føroyskum vinnu-livi nýggjar og stórri av-bjóðingar

Hendan gongin er partvís eitt úrslit av, at samansjóð-ingin í ES er viðkað, til at fegna um fleiri samfelags-øki og lond, tey fyrstu 10 londini av 25 komandi ES limalondum, eru just nú 1 mai lögð afturat

Tey lond sum ikki eru limir í ES hava fingið ser-ligar avtalur, sum knýta tey nærri at samansjóðingini í ES.

T.d. londini í Mið og Eysturevropa hava inntil tey gerast limir gjørt sam-vinnuavtalur, sum bera í sær at tey koma nærri ES búskaparliga og politiskt.

Hesar avtalur er sum oftast eitt stig fram á veg-num móti ES innliman.

Noreg og Ísland - EBS
avtalu við ES
Noreg og Íslands hava t.d. við teirra EBS (Evropeiska Búskaparliga Samstarvið) avtalu fingið nógv tættari samvinnu við ES á nógvum týðandi økjum og vøntast kann, at báðir hesir grannar okra verða limir í ES innan heilt fá ár - ivaleyst 2-3 ár frá nú.

Okur hoyrði fyri kortum, at Noreg nú umhugar at lata vinnulivið í ES fáa loyvið at eiga upp til 49% av kapitalinum í fiskiskip-um, hetta fyri m.a. fram-haldandi at hava góð viður-skifti við ES - tó uttan at verða limir.

Hvar eru Føroyar
staddir í hesum høpi?

Føroyar hava valt at verða uttan fyri meginrákið í Evropeiska samstarvinum.

Vit eru ikki við hvørki í ES, EFTA ella EBS.

Okkara viðurskifti við ES eru í staðin skipað í eini handilsavtalu og eini fiski-veiðuavtalu.

Fyri onnur øki eru ongar

VIÐMERKINGAR

avtalur millum Føroyar og ES.

Av hesum eru vit blivnir eftirbátur í handilspolitisku samansjóðingini í Evropa.

Tann handilsavtalan, sum vit hava í løtuni, hevur alt ov trongar karmar viðv samskifti við ES og mögu-leikarnir fyri gagnligari marknaðartilgongd í gald-andi avtalu eru avmarkaðir og ivaleyst fulltroyttir og hon kemur ikki í longdini at nækta tøvrin hjá vinnuni.

Tað er tó at gleðast um, at PÁN Evropeiska avtalan vøntandi verður góðkend av ES og kemur at virka frá 1 januar 2005.

Marknaðaratgongdin í
framtíðini alt avgerandi
fyri vinnulivð

Tað at ynsjka sær gagn-lagstu marknaðaratgongd til ES, uttan at hetta ber í sær grundleggjandi broyt-ingar í viðurskiftum okkra við ES, - minnir ikki sort um tá Jacob Haugaard á sinni lovaði veljarum sínum undanvind á súkklubreyt-unum

Ein frí marknaðartil-gongd, har ongar toll-og ella tekniskar forðingar eru, er neyðug fyri kappingar-føri okra á ES marknaðin-um.

Tað er neyðugt at gera ser greitt, at skal gagnligasta marknaðartilgongdin gerast veruleiki, er neyðugt við ørðum samstarvshátti, sum er viðfevndari enn galdandi handilsavtala.

Við vunnnum rættindum mugu vit eisini átaka okk-um skyldur, litið er at ivast í tí.

Hjá einum samfelag, har størstiparturin av fram-leiðsluni verður útfluttur er sera umráðandi av sam-vinnan fevnur um annað enn marknaðarsømdir í keyparalondunum.

Skapandi í eini avtalu eftir td. »Alenskin leisti«, har vit stremba eftir at hava fullan

við í ørðum altjóða sam-starvið, eitt nú um arbeiðs-marknað, tænastur, sam-skifti, útbúgving, gransk-ing, heilsufroðislig viður-skifti, útbúgving osv.

Hetta hevur eisini alstór-an týdning fyri teir karmar vinnulivið virkar innanfyri. Vit eru eisini greið yvir, at tað eru samstarvsformar sum geva gagnligari marknaðaratgongd fyri smátjóðir/lond bæði sjálv-støðug og tey sum eru knýtt at einum limalandi við ávísu sjálvstýrisheimild-um.

Hesi lond hava vanliga fingið serskipanir ella und-antøk í limaskapinum hjá høvuðslandinum.

Tann nevndin sum gjørði tað sokallaða Bláa Alitið kom til ta niðurstøðu, at fortreytnar fyri tey lond, sum høvdu hesar avtalur og Føroyar vóru so ymiskar tí teir búskaparligu og ríkis-rættarligu fyritleytnirnar vóru so ymiskar.

Dialogur og samráðingar
eru vegin fram

Dialogur og samráðingar eru vegin fram fyri at fáa eina góða avtalu við ES, men vit mugu heldur ikki verða so bláoygd at halda, at vit kunnu lata eyguni aftur fyri umheiminum og liva sum um verðin stendur í stað og onki gera við okkara stöðu, tí eitt er púra greitt - skulu vit gera okum nakra vón at at virka saman við ES í kapping við Noreg og Ísland, sum idag hava væl betri avtalur enn vit, so mugu vit takað annað skinn um bak og tað skjótt.

Limaskapur - ella hvat er
alternativíð?

Skulu vit, sum tað ultima-tista taka stigið til ES lima-skap gjøgnum Ríkisfelags-skapandi í eini avtalu eftir td.

»Alenskin leisti«, har vit stremba eftir at hava fullan

ræðisrætt framhaldandi yvir okkara fiskatilfeingi og kanska eisini einari komandi oljuvinnu - ella skulu vit framhaldandi royna at hava sokallaða assosieraða avtalu við ES, har vit royna at fáa sum frægast burturúr, men har okur vita, at tað altíð verður tað næst ella triðfrægasta vit fáa burturúr - valið verður kanska í seinasta enda als ikki okkara, men kunnu vit vænta at verða drigin eftir reyv inn í ES um Noreg og Ísland velja at gerast limir.

Í ES samveldinum koma vóur og tænastur at flóta ótarnað tvorturum landa-mørk uttan forðingar av nøkrum slag fyri limalond-ini.

Rætt til lesnað arbeiði og sosialar o.a. tænastur hava øll somuleiðis.

Tað verður eisini givin bæði hollur fíggjarligur stuðul og ráðgeving til átøk/verkætlanir, sum verða mettar at hava vinnu-frama við sær eins og mentan, list, granskung o.a. verður høgt prioriterað.

Ráðstevnan um breiða
kunning um ES -
fyrimunir og vansar
Sambandsflokkurin legði í 2003 uppskot fyri løgtingið um at skipa fyri ráðstevnu um fyrimunir og vansar í samstarvinum við ES, men hetta uppskot bleiv felt av tásitandi samgongu.

Tí er tað gleðiligt at Høgni Hoydal og eisini vinnan sjálv nú tá trupul-leikarnir stinga seg upp, vakna og vilja hava kjak og kunning um ES og okkara framtíðarsamskifti við ES samveldið.

Lat okkum seta okkum sum mál at fáa hesa ráð-stevnu skjótast tilber.